

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 303/9.01.2012 Г. ПО АДМ. Д. № 4917/2011 Г. НА ВАС, VII О.

3. Висшият адвокатски съвет е висш орган на адвокатурата и няма качеството на административен орган. Неговите актове не подлежат на контрол пред административните съдилища.

Чл. 159, т. 1 АПК

Чл. 121, ал. 2 от Закона за адвокатурата

Докладчик съдия Иван Раденков

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. С. Г. С. от гр. С. против мълчалив отказ на Висшия адвокатски съвет за издаване на заверен или незаверен препис от протокол на Висшия адвокатски съвет от 1.10.2010 г. Твърди се, че е налице отказ от извършване на административна услуга. Иска се отмяната на мълчаливия отказ.

Ответникът по жалбата – Висшият адвокатски съвет, е редовно призован, представител не се явява. Ангажирано е писмено становище за недопустимост на жалбата.

Върховният административен съд, като прецени доводите в жалбата и доказателствата по делото, приема за установено следното.

Предмет на обжалване в настоящото производство е мълчалив отказ на Висшия адвокатски съвет за издаване на заверен или незаверен препис от протокол на Висшия адвокатски съвет от 1.10.2010 г. Видно от писмо, изх. № 924/13.10.2010 г., жалбоподателката е уведомена за решението на Висшия адвокатски съвет,

взето на негово заседание, проведено на 1.10.2010 г.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният мълчалив отказ не притежава характеристиките на административен акт по смисъла на чл. 21 АПК и не подлежи на обжалване по съдебен ред.

Съгласно разпоредбата на чл. 159, т. 1 АПК, когато актът не подлежи на оспорване, подадената срещу него жалба до съда се оставя без разглеждане и се прекратява съдебното производство, ако е образувано такова. Преценката дали актът подлежи на оспорване, задължително се свързва с изследване на характера на оспорения акт, и по-специално – дали има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК – изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Отсъствието на който и да е от очертаните в цитирания текст на закона съществени белези, какъвто е настоящият случай, сочи на недопустимост на търсената по реда на това съдебно-административно производство защита.

При установените по делото обстоятелства се налага изводът, че между страните не съществува ад-

министративно правоотношение с очертан от закона предмет на регулиране. Висшият адвокатски съвет е висш орган на адвокатурата и няма качеството на административен орган.

Наличието на годеи за обжалване административен акт и правният интерес от търсената съдебна защита

са абсолютни процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно. Липсата на всяка една от тях обуславя извод за недопустимост на търсената съдебна защита, с оглед на което подадената жалба следва да бъде оставена без разглеждане и съдебното производство – прекратено.